

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 08.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **307** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Делото е образувано по жалбата на А. В. Д. против решение № ГС-05-021 от 31.07.2008 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от главния С. на Д.. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, поради нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. Обосновават се твърдения за непълнота на предоставената информация, с оглед обема на търсената, обективиран в заявлението за достъп. Сочи се допуснато от административния орган нарушение при връчване на решението. Моли съда да постанови решение, с което да задължи административния орган да предостави в пълен обем търсената информация, така както е описана в петте пункта на заявлението, и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите

на страните и съобрази законосъобразността на оспорвания административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение № ГС-05-021 от 31.07.2008 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от главния С. на Д. е съобщено на жалбоподателя лично на 11.12.2009 г., видно от отбелязването на гърба на решението. С оглед на това, настоящият съдебен състав приема, че регистрираната на 21.12.2009 г. жалба е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ определя като субект на правото на достъп до обществена информация всеки гражданин на Република Б при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

С оглед депозираните на 19.10.2007 г. и на 18.10.2007 г. заявления за достъп до обществена информация, А. В. се явява субект на правото на достъп на исканата обществена информация по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ.

В жалбата са наведени доводи, за непълнота на предоставената информация, с оглед заявения обем на търсената, което обоснова правния интерес на жалбоподателя да оспори решението за предоставянето на обществена информация.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало по заявления за достъп до обществена информация вх. № СВ-1865/18.10.2007 г. и вх. № СВ-1865-14-566/19.10.2007 г. Търсената информация и по двете заявления е формулирана в пет пункта и се свежда до:

1. Брой на прозирните огради с телена мрежа между съседни имоти, без излаз на улица на територията на община М за последните две години;
2. Брой на съставени констативни актове относно всички горни прозирни огради на територията на община М за последните две години;
3. Законово основание за съставените констативни актове за прозирни огради с телена мрежа;
4. Брой на съставените констативни актове, съставени и подписани от специалиста по прозирни огради в РДНСК-В Пл. К през последните две години;
5. Брой на заповедите за премахване на тези прозирни огради и основанията за премахване на прозирни огради.

Начинът за предоставяне на достъп до обществена информация е копие на

хартиен носител без заверка.

С решение № 241 от 16.04.2008 г., постановено по адм. дело № 6183/2007 г. по описа на Административен съд С.-град, е отменен по жалба на А. В. Д. мълчаливия отказ на началника на Д. да бъде предоставен достъп до обществена информация по заявления вх. № СВ-1865/18.10.2007 г. и вх. № СВ-1865-14-566/19.10.2007 г. на хартиен носител и делото е изпратено като преписка на началника на Д., който да реши въпроса по същество, като се съобрази с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона. Решението е влязло в сила на 29.08.2008 г.

Със заповед № РД-13-412 от 21.11.2007 г. началникът на Д. е определил главния С. на Д. да взема решение за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до исканата от Централно управление на Д. обществена информация.

След отмяната на мълчаливия отказ на началника на Д. и връщане на делото като преписка за произнасяне по същество, по заявленията на А. Д. се е произнесъл главния С. на Д. с оспореното в настоящото съдебно производство решение № ГС-05-021 от 31.07.2008 г. за предоставяне на достъп до обществена информация. С това решение е разрешен достъп до исканата обществена информация, съдържащата се в административните преписки на Д., както следва: на територията на община М за последните две години е съставен констативен акт № - 04/16.10.2007 г. за строеж „Прозирна ограда в УПИ XI-1394 откъм УПИ X-1393, кв. 67”, находящ се в УПИ XI-1394, кв. 67 по плана на гр. М с извършител И В. Д. и А. В. Д.. За строежа е издадена заповед за премахване № ДК-02-ВР-2812.02.2008 г. на началника на РДНСК-В. На територията на община М за прозирни огради не са съставяни други констативни актове, респ. не са издадени заповеди за премахване от органите на РДНСК-В.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд прави следните правни изводи:

Правото на всеки да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със Закона за достъп до обществена информация.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е дадена законова възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. В чл. 3 от закона изчерпателно са изброени задължените по закона органи, като в ал. 1 като задължени органи са посочени държавните органи. Д. е държавен орган. С оглед този правен статут и характера на дейността му, ответникът е орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, за който съществува законово

вменено задължение да предоставя обществена информация. Предвид това и при наличието на валидно подадено заявление за достъп до обществена информация, началникът на Д. се явява задължен по закон орган. С оглед делегираните правомощия със заповед № РД-13-412 от 21.11.2007 г. на началника на Д., оспореното решение, издадено от главния С. на Д. е издадено от компетентен по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ орган.

При съпоставянето на обема на заявената обществена информация, обективизирана в заявленията за достъп до обществена информация и обема на предоставената се налага извод за непълнота на предоставената такава. Заявената информация е формулирана в пет пункта, като видно от съдържанието на решението за предоставяне на достъп до обществена информация, задължения субект по ЗДОИ не се е произнесъл по искането за предоставяне на информация по т. 3 /Законовото основание за съставените констативни актове за прозорни огради с телена мрежа/, т. 4 /Брой на съставените констативни актове, съставени и подписани от специалиста по прозорни огради в РДНСК-В Пл. К през последните две години/ и частично по т. 5 /правното основание за издаване на заповедите за премахване/. Тази констатация за липсата на изрично произнасяне по част от искането за достъп до обществена информация съобразно разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК, налага извод за мълчалив отказ на главния С. на Д..

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

На следващо място, формираният мълчалив отказ на главния С. на Д. по част от търсената обществена информация, обективизирана в заявления вх. № СВ-1865/18.10.2007 г. и вх. № СВ-1865-14-566/19.10.2007 г. е незаконосъобразен, тъй като административният орган не е изпълнил задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени му с решение № 241 от 16.04.2008 г., постановено по адм. дело № 6183/2007 г. по описа на Административен съд С.-град, влязло в сила на 29.08.2008 г.

Предвид изложеното, мълчаливият отказ на главния С. на Д. по т. 3 /Законовото основание за съставените констативни актове за прозорни огради с телена мрежа/, т. 4 /Брой на съставените констативни актове,

съставени и подписани от специалиста по прозирни огради в РДНСК-В Пл. К през последните две години/ и частично по т. 5 / правното основание за издаване на заповедите за премахване/ от заявления за достъп до обществена информация вх. № СВ-1865/18.10.2007 г. и вх. № СВ-1865-14-566/19.10.2007 г. на А. В. Д. следва да бъде отменен, а делото, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, следва да бъде върнато като преписка на административния орган за ново произнасяне по заявленията в тази им част, съобразно дадените в настоящото решение указания.

В частта му, с която се предоставя достъп до обществена информация, оспореното в настоящото съдебно производство решение на главния С. на Д. за предоставяне на достъп до обществена информация е незаконосъобразно по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК. Това е така, тъй като същото не отговаря на определеното в разпоредбата на чл. 34 от ЗДОИ съдържание. В него не са посочени степента на осигурения достъп до исканата обществена информация; мястото, където ще бъде предоставен достъп до исканата обществена информация; формата, под която ще бъде предоставен достъп до исканата обществена информация и разходите по предоставянето на достъп до исканата обществена информация.

С оглед пълнота на изложеното, неоснователни са доводите на жалбоподателя за допуснато нарушение при връчване на оспореното решение. Допуснатото от страна на административния орган забавяне при изпълнение на задължението му по чл. 34, ал. 3 от ЗДОИ е ирелевантно към законосъобразността на оспореното решение. Връчването на административните актове е от значение единствено за възникване и упражняване на правото на оспорване, респ. за тяхната изпълняемост.

С оглед на това, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на главния С. на Д. по т. 3 /Законовото основание за съставените констативни актове за прозирни огради с телена мрежа/, т. 4 /Брой на съставените констативни актове, съставени и подписани от специалиста по прозирни огради в РДНСК-В Пл. К през последните две години/ и частично по т. 5 / правното основание за издаване на заповедите за премахване/ от заявления за достъп до обществена информация вх. № СВ-1865/18.10.2007 г. и вх. № СВ-1865-14-566/19.10.2007 г., подадени от А. В. Д..

ОТМЕНЯ решение № ГС-05-021 от 31.07.2008 г. за предоставяне на достъп

до обществена информация, издадено от главния С. на Д..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на главния С. на Д. за ново произнасяне в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, съобразно дадени указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: